

Recenzja dorobku artystycznego w tym wskazanego osiągnięcia artystycznego
oraz osiągnięć dydaktycznych i innych osiągnięć w związku ze wszczęciem
przez Akademię Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu
postępowania habilitacyjnego
w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki
na wniosek Pana dr Piotra Wesołowskiego.

Ocena dokonana na podstawie przepisów Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie
wyższym i nauce na podstawie dołączonej dokumentacji:

1. Wniosek z dnia 15. lipca 2025 r. do Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.
2. Kopia dyplomu potwierdzająca uzyskanie stopnia doktora.
3. Autoreferat:
 - Posiadane dyplomy, stopnie naukowe i artystyczne.
 - Informacja o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych i artystycznych.
 - Załącznik 1 - kwalifikacyjne osiągnięcie artystyczne do habilitacji
Informacja o wykazywaniu się istotną aktywnością artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.
 - Informacja o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących sztukę lub naukę.
 - Załącznik 2 - Wystawy indywidualne, zbiorowe, warsztaty, konkursy, osiągnięcia dydaktyczne, działania popularyzujące sztukę
 - Załącznik 3 – portfolio artystyczne

INFORMACJE PODSTAWOWE O KANDYDACIE

Kandydat uzyskał stopień doktora inżyniera architekta w dniu 15. czerwca 2016 r. na Politechnice Wrocławskiej na Wydziale Architektury, temat pracy: „Akupunktura miasta – efemeryczne aranżacje przestrzeni”, promotorem była dr hab. inż. arch. Alina Drapellahermansdorfer. Kandydat nie ubiegał się uprzednio o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Inne dane o wykształceniu Kandydata: w lipcu 2013 r. odbył organizowane przez Akademię Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu zajęcia i praktyki zrealizowane w Autorskich Liceach Artystycznych i Akademickich we Wrocławiu ALA. Otrzymał tytuł magistra sztuki w lipcu 2008 r. po studiach na Wydziale Malarstwa i Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu, wykonał pracę dyplomową maderską pt. „Rzeźba-Architektura, Architektura- Rzeźba”. Promotorem dyplomu był prof. Christos Mandzios. Uzyskał także tytuł magistra inżyniera architekta w czerwcu 2006 r. po studiach na Wydziale Architektury Politechniki Wrocławskiej, dyplom pt. „Rewitalizacja zamku Krzyżtopór w Ujeździe”. Promotorem był dr inż. arch. Maciej Stojak. Kandydat ponadto uzyskał dyplom bachelor of arts w czerwcu 2005 r. po studiach na Uniwersytecie w Wolverhampton w Wielkiej Brytanii, BA(Hons), na Wydziale Art and Design, kierunek rzeźba, dyplom pt. „Evolution”, promotorem był prof. Irene Brown.

Kandydat jest zatrudniony w Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu od 2006 roku, w latach 2006-2016 jako asystent a od 2016 roku jako adiunkt w Katedrze Rzeźby i Działań Przestrzennych. Od 2008 roku jest także zatrudniony na Politechnice Wrocławskiej na Wydziale Architektury, w latach 2008-2014 jako doktorant na etacie asystenta, w latach 2014-2016 jako asystent, od 2016 jako adiunkt w Katedrze Architektury i Sztuk Wizualnych.

OCENA AUTOREFERATU

Pierwsza część Autoreferatu – wstęp – przedstawia obszar zainteresowań twórczych Kandydata. Obejmuje on wielkoskalowe obiekty rzeźbiarskie wchodzące w relacje z przestrzenią miejską. Pan dr Piotr Wesołowski dostrzega liczne powiązania pomiędzy dziedzinami sztuki, w szczególności rzeźby, a architekturą. W rezultacie tych relacji swoją praktykę artystyczną określa mianem „akupunktury miasta”, konfrontując niejako obie perspektywy w procesie twórczym.

Z punktu widzenia planowania urbanistycznego – a więc działań operujących w skali wyjątkowo szerokiej – realizacji rzeźbiarskie, choć dla pojedynczego odbiorcy jawią się jako monumentalne, pozostają w istocie interwencjami punktowymi. Pomimo tej dysproporcji Pan Wesołowski dostrzega ich wzajemne oddziaływanie, a co więcej podkreśla, że „[z]bliżenie postawy architektów do postawy artystów plastyków umożliwiło dialog na rzecz poszukiwania nowych miejsc, nowych przestrzeni, a także środków realizacji”¹.

To stwierdzenie stanowi punkt wyjścia do dalszych rozważań, rozwiniętych w kolejnej części Autoreferatu zatytułowanej „Styk rzeźby z architekturą”, w której Autor niewątpliwie lokuje własną praktykę artystyczną. W tej części przywołuje on liczne i interesujące przykłady poglądów sytuujących architekturę w obszarze sztuki, z jednoczesnym zastrzeżeniem, że pozostaje ona dziedziną obciążoną wielością funkcji użytkowych.

¹ Autoreferat str. 7

Części Autoreferatu zatytułowane „**Współczesna przestrzeń miejska**” oraz „**Fragmentaryzacja środowiska mieszkalnego – ‘nie-miejsca’**” służą Kandydatowi do przedstawienia współczesnych realiów społecznych i zjawisk konstytuujących fenomen miasta. Autor zwraca uwagę na jego nieustanną zmienność, rozdrobnienie, chaotyczność oraz narastającą nijakość. Taki stan rzeczy stanowi niewątpliwe wyzwanie dla sztuki funkcjonującej w przestrzeni publicznej.

Wskazywana przez Autora „fragmentaryzacja środowiska mieszkaniowego (miasta)” jest, jego zdaniem, bezpośrednim rezultatem rzeczywistości społecznej i stanowi tezę odnoszącą się do formowania wspólnych przestrzeni. Dla Pana Wesołowskiego jest to punkt wyjścia do pogłębionych, kompetentnych rozważań oraz budowania pola refleksji wokół własnej praktyki twórczej, co znajduje wyraz w części zatytułowanej „**Akupunktura miasta**”. Autor opisuje tam działania o charakterze eksperymentalnym, których celem jest prowokowanie zmiany perspektywy postrzegania rzeczywistości miejskiej oraz inicjowanie interakcji z jej mieszkańcami.

Miejskie instalacje rzeźbiarskie jawią się w tych rozważaniach jako narzędzia umożliwiające łagodzenie zaburzeń „przepływu energii miasta” oraz naprawę tego, co trudno poddać korekcie za pomocą pojedynczych, radykalnych zmian funkcjonalno-przestrzennych. Dzięki temu przestrzenie publiczne zyskują nowe znaczenia, stając się miejscami spotkań i formowania się wspólnot, nierzadko o potencjale krytycznym, a nawet anarchicznym wobec ustalonego porządku.

Kandydat potrafi również spojrzeć na zjawisko sztuki w przestrzeni publicznej w sposób krytyczny. W części zatytułowanej „**Granice ingerencji**” zwraca uwagę na problematykę przestrzeni prywatnej i półpublicznej, w którą ingerencje artystyczne mogą stanowić potencjalne zagrożenie dla jej użytkowników. Działania podejmowane w tych obszarach rodzą zasadne pytania o etyczną odpowiedzialność artysty. Proponowanym rozwiązaniem jest praktykowanie „negocjacji – między przestrzenią a jej użytkownikami, między ideą a doświadczeniem, między sztuką a społecznym kontekstem jej oddziaływania”².

Autoreferat jawi się zatem jako kompetentny zapis wewnętrznego dialogu Pana dr. Wesołowskiego – pomiędzy artystą rzeźbiarzem a twórcą myślącym kategoriami architektonicznymi. Perspektywa architekta wnosi do tych rozważań szczególnie interesujący wymiar wielkiej skali, wobec której pojęcie „akupunktury” staje się trafną metaforą rzeźbiarskich interwencji w przestrzeni publicznej.

Ostatnia część Autoreferatu, zatytułowana „**Katalog wybranych realizacji rzeźbiarskich**”, prowadzi natomiast do kolejnego etapu oceny dorobku artystycznego Kandydata.

OCENA OSIĄGNIĘCIA ARTYSTYCZNEGO BĘDĄCEGO PODSTAWĄ DO UBIEGANIA SIĘ O NADANIE STOPNIA DOKTORA HABILITOWANEGO

Zgodnie z wymogiem formalnym jako dzieło aspirujące do spełnienia warunków wynikających z art. 219 ust. 1 pkt. 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U.2020.85) Jako dzieło aspirujące Kandydat przedstawił cykl dziesięciu prac artystycznych pod wspólnym tytułem: „**Rzeźbiarskie punkty interwencji w przestrzeni publicznej**”.

Dokonania prezentuje w formie „Kart obiektów” gdzie kompetentnie przedstawia wszelkie aspekty dzieł od danych fizycznych, idei autorskiej i historii powstania po analizę formy, interpretacje znaczeń oraz konteksty percepcji

1. Babel (Fala) rok 2023–2024. Miejsce ekspozycji: Działanie Wydziału Architektury Politechniki Wrocławskiej, Wrocław. W dziele zachodzi ciekawa relacja materiału naturalnego i stali, autor

² J. Rendell, *Art and Architecture: A Place Between*. I.B. Tauris, Londyn 2006.

umiejętnie łączy naturalną strukturę bambusa i precyzję konstrukcji stalowej. Praca ma duży potencjał interakcji dla widzów. Odwołując się symbolicznie do mitu wieży Babel, praca podejmuje temat komunikacji i interdyscyplinarnego dialogu między nauką, sztuką i naturą. Tymczasowy pawilon funkcjonował jako przestrzeń spotkań, edukacji i społecznej interakcji.

2. Touch (Dotyk) rok 2023. Miejsce ekspozycji: Park Miejski (Pulverturm – Brama Prochowa), Berlin, Niemcy. Wielkogabarytowa rzeźba eksploruje temat cielesnego doświadczenia przestrzeni oraz relacji między obiektem a odbiorcą. Forma zachęca do fizycznej bliskości i kontaktu, podkreślając znaczenie zmysłu dotyku w percepcji sztuki w przestrzeni publicznej. Jednocześnie forma jest dowcipna co jest rzadką zaletą dzieł sztuki.

3. Wind Harvester (Żniwiarz wiatru) rok 2023. Miejsce ekspozycji: Wolfhagen, Niemcy. Realizacja inspirowana jest zjawiskami naturalnymi, w szczególności ruchem powietrza. Rzeźba reaguje na wiatr, czyniąc z niewidzialnego żywiołu główny element kompozycji. Praca akcentuje współzależność formy rzeźbiarskiej, energii natury i kontekstu miejsca. Dzieło staje się przez to uniwersalne dla każdej jednostki grupy i kultury.

4. Catch Me If You Can (Złap mnie jeśli potrafisz) rok 2023. Miejsce ekspozycji: Philippinenburg, Wolfhagen, Niemcy. Efemeryczna instalacja o charakterze performatywnym, odnosząca się do ruchu, ulotności i niemożności pełnej kontroli nad naturą. Praca angażuje odbiorcę poprzez zmienność formy i warunków atmosferycznych, podkreślając tymczasowość każdej ludzkiej interwencji w naturze.

5. Float rok 2022. Miejsce ekspozycji: Sancy, Tourbière de Gayme, Francja. Rzeźba wykorzystuje motyw unoszenia się i równowagi, balansując pomiędzy stabilnością a wrażeniem lekkości. Umieszczona w otwartym krajobrazie, praca redefiniuje relację obiektu z otoczeniem, wprowadzając element poetyckiej narracji. Autor prezentuje kolejny raz wrażliwość na przyrodę, eksplorując jej nieoczywiste i delikatne aspekty, w tym przypadku zmiany dokonywane przez lekkie podmuchy wiatru i ruch wody. Zauważamy także ciekawe i umiejętnie wykorzystanie kolorów.

6. Herbivore (Niedźwiedź) rok 2022. Miejsce ekspozycji: Willa Lentza, Szczecin, Polska. Rzeźba *Herbivore (Niedźwiedź)* podejmuje w lekkim stylu temat relacji człowieka z naturą poprzez przewrotne zestawienie formy zwierzęcej z ideą „roślinozerności”, podważając utrwalone stereotypy dotyczące siły, dominacji i agresji. Monumentalna, uproszczona forma niedźwiedzia działa na granicy figuracji i abstrakcji, koncentrując uwagę na masie, rytmie bryły i jej obecności w przestrzeni ogrodu Willi Lentza. Praca funkcjonuje jako obiekt do samodzielnego „dookreślania sensu” – wprowadza do historycznego kontekstu architektury motyw natury oswojonej, ale niepozbawionej autoironii.

7. Search (Szukaj) rok 2020. Miejsce ekspozycji: Piade Rah-e Salamat Shiraz, Iran. Praca podejmuje temat poszukiwania – zarówno w sensie fizycznym, jak i egzystencjalnym. Rzeźba prowadzi odbiorcę poprzez przestrzeń, inicjując proces odkrywania i interpretacji. Istotnym elementem dzieła jest dialog z lokalnym krajobrazem ale też z uniwersalnym kontekstem kulturowym – poszukiwania drogi życiowej.

8. Słoń, rok 2019 miejsce ekspozycji: Wydział Architektury PW, Wrocław, Polska. Przestrzenna instalacja zrealizowana jako eksperyment łączący sztukę, architekturę i rzemiosło, oparta na samonośnej konstrukcji z plecionego bambusa. Projekt, inspirowany azjatyckimi tradycjami budowlanymi i doświadczeniami autora, miał charakter artystyczno-edukacyjny i stanowił wyzwanie konstrukcyjne dla studentów ASP i Politechniki Wrocławskiej. Abstrakcyjna, organiczna forma nawiązywała do struktur naturalnych, integrując idee lekkości i równowagi oraz inicjując dialog między rzeźbą, architekturą i otoczeniem.

9. Tree (Drzewo) rok 2018. Miejsce ekspozycji: Yeonmisan Nature Art Park, Geumgang, Korea. Obiekt paraarchitektoniczny reinterpretujący głęboko zakorzeniony we wszystkich kulturach świata motyw drzewa. Motyw tej reprezentuje życie, wzrost, wiedzę oraz połączenia świata materialnego z duchowym to struktura nośna symbolicznego połączenia natury i kultury. Praca odnosi się do relacji natury i konstrukcji technicznej, a także do idei wzrostu i zakorzenienia w przestrzeni miejskiej.

10. Follow rok 2017. Miejsce ekspozycji: Cheng Long Wetlands, Tajwan. Instalacja site-specific realizowana w krajobrazie przyrodniczym, angażująca widza w proces podążania i sekwencyjnego doświadczania przestrzeni. Dzieło podkreśla znaczenie ruchu, czasu i osobistego doświadczenia w odbiorze rzeźby środowiskowej. Jego forma jest rozpięta między metaforami ochrony i drogi – jak namioty nomadów.

Wszystkie powyższe dzieła reprezentują nurt sztuki *site-specific*, działań w przestrzeni publicznej oraz projektów środowiskowych. Są one rezultatem częstego uczestnictwa i konsekwentnego zaangażowania Kandydata w sympozja oraz konkursy artystyczne, co budzi uzasadniony podziw dla skali i intensywności jego aktywności twórczej. Realizacje te są bardzo interesujące, nawiązują pogłębione relacje z otoczeniem i odbiorcami, a ich dokumentacja została przygotowana w sposób kompetentny i komunikatywny. Szczególnie istotne wydaje się konsekwentne „przekraczanie granicy między rzeźbą a architekturą”³, rozumiane jako świadome spojrzenie na obie dziedziny oraz wyciąganie z tej relacji twórczych i spójnych konsekwencji artystycznych.

Dzieło aspirujące jakie Kandydat przedstawił do oceny tj. **„Rzeźbiarskie punkty interwencji w przestrzeni publicznej”** oceniam jednoznacznie pozytywnie. Stwierdzam że zostały zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne i artystyczne, co jest niewątpliwie wynikiem dualnego – artystycznego i inżynierskiego wykształcenia Kandydata. Wskazane osiągnięcie Pana Piotra Wesołowskiego ubiegającego się o nadanie stopnia doktora habilitowanego stanowi znaczący wkład w rozwój dyscypliny sztuki plastycznej i konserwacja dzieł sztuki.

OCENA ISTOTNEJ AKTYWNOŚCI NAUKOWEJ ALBO ARTYSTYCZNEJ REALIZOWANA W WIĘCEJ NIŻ JEDNEJ UCZELNI, INSTYTUCJI NAUKOWEJ LUB INSTYTUCJI KULTURY, SZCZEGÓLNIIE ZAGRANICZNEJ

Kandydat wykazuje się istotną aktywnością artystyczną. Po uzyskaniu stopnia doktora zaprezentował osiem wystaw indywidualnych w tym wiele zagranicznych, każda z nich była premierowa. Jest to dowodem jego wysiłku i konsekwencji.

- 2024 rok czerwiec, **Float** - wystawa wielkogabarytowej instalacji rzeźbiarskiej, zakole rzeki Rega, Łągiwniki 21, 72-315 Resko, Polska;
- 2023/24 r. **Babel (Fala)** - wystawa wielkogabarytowej instalacji rzeźbiarskiej, Wydział Architektury Politechniki Wrocławskiej, ul. Bolesława Prusa 53-55, Wrocław, Polska;

³ Autoreferat str. 14.

- 2023 r. marzec – **Herbivore** – wystawa wielkogabarytowej instalacji rzeźbiarskiej, Wydział Architektury Politechniki Wrocławskiej, ul. Bolesława Prusa 53-55, Wrocław, Polska;
- 2022 r. listopad – **Niedzwiedź** – wystawa wielkogabarytowej instalacji rzeźbiarskiej, Willa Lentza, Aleja Wojska Polskiego 84, 70-482 Szczecin, Polska;
- 2017 r. wrzesień, **Słoń** – instalacja/rzeźba, Dolnośląski Festiwal Nauki, Wydział Architektury Politechniki Wrocławskiej, ul. Bolesława Prusa 53-55, Wrocław, Polska;
- 2017 r. czerwiec, **Atlant** – stała wystawa rzeźby, Kancelaria Prawnicza Paweł Ziomka, ul. Mokotowska 14B, Warszawa, Polska;
- 2016 r. wrzesień, **Przejścia** – rzeźba/instalacje, projekty, modele, Gallery Brüderstraße 9, 02826 Gorlitz, Niemcy;
- 2016 r. kwiecień **Herde** – rzeźba/instalacja wielkogabarytowa, Elisabethstraße (01.04.2016-31.08.2016), Gorlitz, Niemcy; Marienplatz (01.09.2016-30.12.2016), Gorlitz, Niemcy; Theaterwiese (01.12.2016-09.04.2017), Gorlitz, Niemcy;

W tym samym okresie brał udział w 22 wystawach zbiorowych, w tym wielu zagranicznych, część z nich owocowała realizacją nowych dzieł sztuki. Wiązało się to także z udziałem w licznych sympozjach i festiwalach, gdzie udział został wyłoniony w formułach open call. Chciałbym tu podkreślić jedną z nich - udział Kandydata w roku 2022 w Sympozjum Rzeźby Współczesnej Orońsko pt. „Znaki czasu”, gdzie zrealizował nową pracę pt. **Czaso-mierz**. Dzieło jest do dziś prezentowane w orońskim parku rzeźby. Obserwowałem pracę Pana Piotra Wesołowskiego jako dyrektor i organizator sympozjum i jestem pod wrażeniem jego twórczego zaangażowania.

Kandydat brał udział i prowadził pięć warsztatów technicznych, gdzie dzielił się swoimi umiejętnościami z uczestnikami tych wydarzeń. Regularnie bierze udział w konkursach (19 razy od uzyskania stopnia doktora), w tym zagranicznych, gdzie zdobywał nagrody i dzięki czemu realizował dzieła.

Aktywność Pana Piotra Wesołowskiego jest bez wątpienia ponadstandardowa, oceniam ją pozytywnie.

OCENA DZIAŁALNOŚCI DYDAKTYCZNEJ

Przedstawiona działalność dydaktyczna charakteryzuje się wysokim poziomem merytorycznym, konsekwencją oraz długofalową wizją kształcenia na styku sztuki i techniki. Kandydat wykazuje się ciągłością pracy pedagogicznej oraz zdolnością do tworzenia i wdrażania autorskich programów nauczania, które odpowiadają na realne potrzeby studentek i studentów, a także na współczesne wyzwania związane z projektowaniem form przestrzennych. Szczególnie istotne jest łączenie swobody artystycznej z precyzją inżynierską, co przygotowuje absolwentów do świadomego funkcjonowania w interdyscyplinarnym środowisku zawodowym.

Na podkreślenie zasługuje również wyraźna aktywność organizacyjna: inicjowanie infrastruktury dydaktycznej, prowadzenie kół naukowych, organizacja plenerów, warsztatów i projektów międzyuczelnianych oraz skuteczne włączanie studentów w międzynarodowy obieg konkursowy.

Osiągnięcia studentów potwierdzają efektywność przyjętego modelu dydaktycznego i jego realny wpływ na rozwój kompetencji twórczych, projektowych i zespołowych.

Całość działalności świadczy o dużym zaangażowaniu, odpowiedzialności akademickiej oraz umiejętności integrowania środowisk artystycznych i technicznych, co czyni ją szczególnie wartościową w kontekście współczesnego szkolnictwa artystycznego.

UWAGI KOŃCOWE

Autoreferat i sama twórczość Pana Wesołowskiego jasno pokazuje, jak istotne jest dla rzeźbiarza świadome uwzględnianie wpływu społecznego, reakcji odbiorców oraz obecności mediów w procesie twórczym. Opisane realizacje dowodzą, że rzeźby i instalacje Pana Piotra Wesołowskiego funkcjonujące w przestrzeni publicznej nie są jedynie autonomicznymi obiektami artystycznymi, lecz aktywnymi uczestnikami życia społecznego. Uwzględnienie lokalnego kontekstu, interaktywności oraz potencjalnych reakcji – także tych krytycznych czy kontrowersyjnych – pozwala artyście inicjować dialog, budować zaangażowanie i realnie wpływać na sposób postrzegania oraz użytkowania przestrzeni. To właśnie ta wrażliwość na odbiorcę i otoczenie sprawia, że jego twórczość rzeźbiarska zyskuje wymiar społecznie znaczący i trwały.

KONKLUZJA

Na podstawie przedstawionych przez Kandydata materiałów, po ich wnikliwej analizie, wyrażam opinię, iż przedstawione do oceny osiągnięcia artystyczne oraz inne poddane ocenie dokonania są podstawą do nadania stopnia doktora habilitowanego.

Stwierdzam, że osiągnięcia artystyczne, i dokonania twórcze, organizacyjne i dydaktyczne Kandydata wypełniają przesłanki, o których mowa w ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce dotyczącej posiadania stopnia doktora habilitowanego.

Wnoszę o przyjęcie przez Akademię Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki Panu Piotrowi Wesołowskiemu.

prof. Maciej Aleksandrowicz